

РЕШЕНИЕ

№ 3885

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 06.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **340** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178, вр. чл. 16, ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по подадена от адвокат – пълномощник жалба, от името на САИФУЛ И. – гражданин на Б., против постановен на 10.12.2019 г. от орган за граничен контрол (контролиращ служител) на Граничен контролно-пропускателен пункт „Аерогара С.“ Отказ за влизане в страната, № 575/101.22019 г.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от адвокат, който: поддържа жалбата; представя в превод на български език заверени преписи на: карта за пребиваване на жалбоподателя в Р. К.; сертификат за брак между жалбоподателя и българския гражданин Ж. Й., издаден от [община] - К.; претендира възстановяване на разноски за водене на делото и заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответникът, посредством нарочно упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата и представя допълнително писмени доказателства. Претендира юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското.

Съдържащите се в делото доказателства, представляващи административната преписка и тези, представени от страната на жалбоподателя са приети без оспорване.

Жалбоподателят С. И. – гражданин на Б. е пристигнал на Летище С., на 10.12.2019 г. с редовен полет от Л. – К.. Според твърденията, изложени в жалбата: жалбоподателя пристигнал заедно с Д. Й. – сестра на неговата съпруга Ж. Ю. Й., и семейството ѝ; на летището го чакала съпругата му Ж. Ю. Й.; за извършване на гранична проверка чужденецът (потвърждаващо се и от приложената на л. 12 докладна записка) е бил

отклонен за контрол на втора линия, където с него бил воден разговор на български език, без преводач, при положение, че той владеел само бенгалски, английски и гръцки език; въпреки, че Д. Й. превела обяснението му за това, че съпругата му Ж. го очаква на летището, и въпреки че той представил удостоверение за сключен брак, граничните полицаи не признали валидността на документа; след „няколко часа чакане“ го уведомили на български език, че няма да го допуснат на територията на РБ. Издаден е процесният, оспорван „единен формуляр“, по смисъла на чл. 16, ал. 3 ЗЧРБ – Отказ за влизане в страната, № 575/10.12.2019 г., в който като причина за недопускане е отбелязана тази по б. „Е“, с предварително изписания във формуляра текст с малки букви: „не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията за пребиваване“, след което, с големи букви е добавен текстът: „не може достоверно да обоснове целта и условията на планирания престой“. Представена е от страна на ответника и вече споменатата по – горе докладна записка, подписана от младши експерт ГКПП – Аерогара С. Л. С., който е подписал като издател и Отказ за влизане в страната, № 575/10.12.2019 г. В докладната записка е посочено, че по отношение на С. И. и на още един гражданин на Б. са възникнали съмнения, относно целта на посещенияето им в РБ, като е установено, че не могат да обосноват целта на планирания престой. Представени са още от страна на ответника: „ситуационен анализ на риска, относно миграционен натиск от граждани на Б. и П.“, подписан от директора на РД „Гранична Полиция – Аерогари“, с който: се обръща внимание и върху практиката за сключване на т. нар. „фиктивни бракове“ от граждани на двете страни, с граждани от страна – членки на ЕС; очертан е рисковия профил на такива лица от Б. и П..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доказателствата, приети по делото и становищата на страните, намира за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза, но с разпоредбата на чл. 16, ал. 1 с.з. изрично е регламентирано, че притежаването на виза не може да бъде единствено основание за влизане в РБ. Въведени са с ал. 2 специални други изисквания – тези, по смисъла на чл. 10, ал. 1 (основания за отказ да бъде издадена виза или влизане в страната) и чл. 19 с.з – задължение за притежаване на паспорт, виза, достатъчно средства за осигуряване на издръжка, застраховки и пр. Формата, под която се постановява отказ за влизане е единен формуляр, в който се отразяват причините за недопускане в страната.

Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни е свързана преди всичко с националната сигурност. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията, по смисъла на чл. 10, ал. 1 или по чл. 19, ал. 1 ЗЧРБ, а проверката на Съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 АПК. За случая ответникът е намерил за основателно да откаже издаване на виза, конкретно на основания, посочени в чл. 19, ал. 1, т. 5 - ЗЧРБ – „други документи, доказващи целта на пътуването и условията на планираното пребиваване“, макар да не е конкретизирано прецизно. Мотивите и представените от ответника писмени

доказателства, включително докладната записка, „ситуационен анализ на риска“ и рисковия профил на лица от Б. и П. дават възможност на Съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност на отказа. Коментираният по – горе факти и обстоятелства несъмнено представляват, по смисъла на чл. 19, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ данни, че С. И. не е доказал целта си да влезе в РБ е условията, при които ще пребивава в страната. Съдът приема още, че сертификатът, с отбелязване да е издаден от Община „Л.“ – К., за брак с българския гражданин Ж. Й. (снимка на л. 41 от делото – извадка от информационната база данни „Български документи за самоличност, към 14.02.2020 г.) не установява и не доказва по несъмнен начин, че е на лице валидно сключен брак. Твърдението за наличие на този факт не е подкрепено от други, преки и/или косвени доказателства, които да установят например, че след 23.11.2018 г. (посочената дата на сключване на брака) двамата са имали съпружески отношения, съответно – той или тя са пътували до К. и/или до България. Не се доказва от страна на жалбоподателя, в условията на насрещно доказване обратното на отразеното в отказа, а именно, че той е представил доказателства за престоя си, но те не са отчетени. От друга страна, дори да бъде прието, че по време на проверката на Аерогара С., на чужденеца не е бил осигурен преводач, това обстоятелство има отношение само към осъществяване правото на защита след издаването на административния акт. В случая не се твърди, на чужденеца да не е бил връчен препис от Отказ за влизане в страната, № 575/10.12.2019 г. В самия отказ, след текста „засегнатият получава копие от този документ“ е положен подписът на С. И.. Незаверено копие на отказа е приложено с жалбата. Правото на оспорване пред Съда е упражнено надлежно и в срок.

Издаденият на 10.12.2019 г. от компетентен административен орган за граничен контрол (чл. 16, ал. 2 ЗЧРБ - заповед на л. 33 от делото) Отказ за влизане в страната, № 575/10.12.2019 г. е постановен в резултат на правилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ, при положение, че ответникът установи и доказва (арг. чл. 170, ал. 1 и ал. 2 АПК) по надлежния ред становището за наличие на основанието по чл. 19, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. Основателно се явява искането за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя на 100 лева

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 4 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от името на САИФУЛ И. – гражданин на Б., против постановен от орган за граничен контрол (контролиращ служител) на Граничен контролно-пропускателен пункт „Аерогара С.“ Отказ за влизане в страната, № 575/10.12.2019 г.

ОСЪЖДА С. И. (S. I.), притежаващ паспорт на гражданин на Б., № ВJ0654970, издаден на 23.12.2015 г. от DIP/D. да заплати на Главна Дирекция „Гранична Полиция“ – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

